

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Følgebreve, takkebreve, anmodninger m.m.

Citation: Kierkegaard, Søren: "Følgebreve, takkebreve, anmodninger m.m.", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-b241-txt-shoot-id312ede92-c8e6-4fd4-ab70-57addb6f344b.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Fra Magnús Eiríksson · 14. okt. 1847 · til SK

Kjøbenhavn d. 14de Oct. 1847.

Herr Kierkegaard!

Rigtignok henvendte jeg mig til Dem i Fjor om en Understøttelse som jeg høiligen trængte til, uden at det lykkedes mig, at vinde Deres Deeltagelse, og De har saaledes rimeligviis ikke tænkt Dem, at jeg vilde komme igjen; dog, da jeg endnu er i den samme Pengeforlegenhed, om ikke i en større – thi jeg veed snart ikke selv, naar den har været størst i Løbet af de to sidste Aar, skjøndt jeg altid, ofte paa en aldeles uventet Maade, er bleven hiulpen for Øjeblikket – har jeg bestemt, at gjøre et Forsøg med Dem endnu, thi det hedder jo dog: »Beder, og Eder skal gives«. De har nylig skrevet om »Kjærlighedens Gjerninger« – jeg har endnu ikke faaet den Bog, da det i den senere Tid har generet mig, at bede min Boghandler om Bøger, og i Grunden har jeg Bøger nok, jeg kjender den altsaa ikke endnu, men er forresten overbeviist om, at den nok er værd at læse – men hvor fortjenstligt det end kan være, at skrive om Kjærlighedens Gjerninger, saa er det dog sikkert meget mere fortjenstligt og saligt, at gjøre dem, og jeg er vis paa, at De vilde gjøre en saadan ved at understøtte mig, og at De aldrig vil komme til at fortryde at De har gjort det, men muligviis at De ikke har gjort det. Maaskee tænker De som saa: jeg selv trænger til Alt, Hvad jeg nu har, hvis jeg endnu lever saa og saa længe og skal kunne vedblive at virke paa den samme Maade som hidtil; men De veed ikke, om De lever længe nok til at forbruge Hvad De nu har, og skulde det endogsaa blive Tilfældet, bør De dog have den Tillid til Gud: at hvis Deres Stræben og Virken er til Menneskenes Bedste, saa vil han paa en eller anden Maade forlehn Dem Midler til at fortsætte den, selv om Deres egne vare forbrugte. Jeg taler til Dem som en Mand med Religion, skjøndt jeg rigtignok veed, at den nu omstunder er temmelig sjelden i den mageløse Christenhed. Stiftamtmand Lorenz Krieger, hvem Forsynet brugte som Redskab til at kaste mig ud i Verden (See »Bapt. og Barned.« S. III-V Anm.), havde ogsaa brugt den største Deel af sin Arv, thi Renterne og Gagen strakte ikke til at tilfredsstille hans ædle Godgjørenhed, men han havde dog nok til sin Død. Hvad mig forresten angaaer, saa tør jeg paatage mig, selv med Renter, om det skal være, at tilbagebetale Hvad De nu maatte anvende paa mig, thi det vil ikke vare ret længe, inden min Stilling forandres – fordi det tjener til det Godes Fremme –, og det paa en saadan Maade, som vil være de Fleste uventet, hos Nogle opvække Misundelse, men hos endnu Flere Forundring. Vor Herre kan ingen Hensyn tage dertil, han gaaer sin egen Vei uden at raadføre sig med de Mægtige. Det er ikke af Stolt[hed] at jeg forpligter mig til at tilbagebetale det som jeg nu af Dem eller Andre maatte modtage af det laante Gods, men kun forsaavidt som den, der alt har overladt mig Noget deraf, selv maatte komme til at trænge til at faae det refunderet. –

Jeg har ofte tænkt over, hvad der egentlig kunde være Grunden til, at De tidligere ikke har villet understøtte mig, da De dog maa have indseet, at jeg er een af de Faa, som stræbe i den samme eller en lignende Retning som De selv, og uagtet Adskillige maae have fundet det saa naturligt, at de have udspredd dette Rygte, som jeg endnu i denne Sommer har faaet at høre; thi saaledes synes det mig naturligt at forklare det, da jeg ikke godt kan antage, at De selv nogensinde skulde have givet Anledning dertil. Skulde De frygte for, at det kom til almindelig Kundskab, at De havde understøttet mig mod Hr Martensen og andre endnu mægtigere Folk, saa skal det, hvis De vil, være en Hemmelighed. Høistærede! lad nu endelig Spaadommen gaae i Opfyldelse, thi jeg var alt begyndt at ansee dette Rygte, der i saamange Aar har været i Circulation, for en Spaadom, hvis Oprindelse man vel ikke kjender, men hvis Tilværelse er saameget desto sikkrere. Spaadommen er nu alt bleven flere Aar gammel og lever dog, men dette gjælder netop om de gode Spaadomme, som vente paa deres Opfyldelse. Dersom De vil gjøre Noget for mig, saa trænger jeg til det, netop i disse Dage, i ethvert Tilfælde beder jeg Dem, med et Par Ord, som enten kunne afhændes i min Bolig eller hos Portneren paa Regentsen, at give mig Beskeed inden næste Søndag.

med Høiagtelse
M: Eiríksson
(Amaliegade 126 øverst)
S. T.

Herr Magister S. Kierkegaard

Kjøbenhavn.

Fra SK · udateret [okt. 1847] · til Magnús Eiríksson

Copie.

De ønsker selv, og det finder jeg ganske naturligt, at jeg »med et Par Ord« svarer Dem paa Deres udførligere Skrivelse, det vil sige, De ønsker, at jeg fatter mig kort, ingen Grunde pro og contra, et Jaell. et Nei. Her er mit Svar: jeg kan ikke opfylde Deres Ønske.

Ærb.
S. K.